

Lösningar till SF1852 Optimeringslära för E, 9/1–09

---

1. (a) Den tidsdiskreta modellen ger upphov till följande bivillkor

$$\begin{aligned}\mathbf{z}(1) &= \begin{bmatrix} e^{-h} & 0 \\ 1 - e^{-h} & 1 \end{bmatrix} \mathbf{z}(0) + \begin{bmatrix} 1 - e^{-h} \\ h - 1 + e^{-h} \end{bmatrix} u(0) \\ \mathbf{z}(2) &= \begin{bmatrix} e^{-h} & 0 \\ 1 - e^{-h} & 1 \end{bmatrix} \mathbf{z}(1) + \begin{bmatrix} 1 - e^{-h} \\ h - 1 + e^{-h} \end{bmatrix} u(1)\end{aligned}$$

Om vi använder att $\mathbf{z}(0) = [0 \ \theta]^T$ samt $\mathbf{z}(2) = \mathbf{0}$ samt definition för $\mathbf{x}$ så får vi bivillkoret

$$\underbrace{\begin{bmatrix} -1 & 0 & 1 - e^{-h} & 0 \\ 0 & -1 & h - 1 + e^{-h} & 0 \\ e^{-h} & 0 & 0 & 1 - e^{-h} \\ 1 - e^{-h} & 1 & 0 & h - 1 + e^{-h} \end{bmatrix}}_{\mathbf{A}} \mathbf{x} = \underbrace{\begin{bmatrix} 0 \\ -\theta \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}}_{\mathbf{b}}$$

Målfunktionen kan skrivas

$$z_1(1)^2 + z_2(1)^2 + u(0)^2 + u(1)^2 = \frac{1}{2} \mathbf{x}^T \mathbf{H} \mathbf{x}$$

med $\mathbf{H} = 2 \cdot \mathbf{I}_4$ (4×4 identitetsmatris).

Kommentar: Det kvadratiska styrproblemet i denna uppgift är för alla rimliga värden på samplingsintervallet h (dvs $h \neq 0$) ointressant eftersom bivillkoret har en unik lösning (matrisen $\mathbf{A}$ är inverterbar). Det finns således inget att optimera.

Om man ändå optimerar över fler tidssteg så blir problemet praktiskt intressant.

- (b) Vi använder Gauss-Jordans metod på den givna matrisen. Elementära radoperationer ger upphov till följande sekvens av ekvivalenta matriser

$$\begin{aligned}\mathbf{A} &= \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0.1 & 1 & 0 & 1 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0.1 & 1 & 0 & 1 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 1 \end{bmatrix} \\ &\sim \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -1 & 1 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} = \mathbf{T}\end{aligned}$$

Nu är $\mathbf{A}$ överförd till trappstegsform med tre trappstegssettör.

En bas till $\mathcal{R}(\mathbf{A})$ erhålls genom att som basvektorer välja de kolonner i $\mathbf{A}$ som svarar mot trappstegsettor i $\mathbf{T}$, dvs kolonnerna nr 1, 2 och 3 i $\mathbf{A}$. Vi får alltså

$$\mathcal{R}(\mathbf{A}) = \text{span} \left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \\ 0.1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \right\}$$

En bas till $\mathcal{N}(\mathbf{A})$ kan bestämmas enligt följande. Sätt $x_4 = 1$ (den enda variabel som inte svarar mot en trappstegsetta) och bestäm sedan x_1, x_2 , och x_3 (variablerna svarande mot trappstegsettor) så att $\mathbf{T}\mathbf{x} = \mathbf{0}$. Detta ger att

$$\mathcal{N}(\mathbf{A}) = \text{span} \left\{ \begin{bmatrix} 0 \\ -1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} \right\}.$$

- 2.** (a) Problemet kan skrivas

$$\text{minimera } \frac{1}{2}\mathbf{x}^T \mathbf{H} \mathbf{x} + \mathbf{c}^T \mathbf{x}$$

där

$$\mathbf{H} = \begin{bmatrix} 10 & -6 \\ -6 & 10 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{c} = \begin{bmatrix} 44 \\ -20 \end{bmatrix}$$

Problemet är konvext eftersom $\mathbf{H}$ är positivt definit och därmed gäller att

$$\hat{\mathbf{x}} = -\mathbf{H}^{-1}\mathbf{c} = \begin{bmatrix} -5 \\ -1 \end{bmatrix}$$

är en unik optimallösning.

- (b) Problemet kan skrivas

$$\begin{aligned} \text{minimera } & \frac{1}{2}\mathbf{x}^T \mathbf{H} \mathbf{x} + \mathbf{c}^T \mathbf{x} \\ \text{då } & \mathbf{A} \mathbf{x} = \mathbf{b} \end{aligned}$$

där

$$\begin{aligned} \mathbf{H} &= \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, & \mathbf{c} &= \begin{bmatrix} -1 \\ -1 \\ -1 \end{bmatrix} \\ \mathbf{A} &= \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}, & \mathbf{b} &= \begin{bmatrix} 3 \\ 1 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

Problemet kan lösas med Lagrangemetoden eller nollrumsmetoden. Eftersom $\mathbf{H} = I$ så är Lagrangemetoden enkel att använda. Här använder vi dock nollrumsmetoden. Efter några elementära radoperationer på bivillkoret $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{b}$ får vi ekvationssystemet

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & -1 \end{bmatrix} \mathbf{x} = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \end{bmatrix}$$

Vi ser att $\bar{\mathbf{x}} = [1 \ 2 \ 0]^\top$ är en lösning till bivillkoret och

$$\mathcal{N}(\mathbf{A}) = \text{span} \left\{ \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} \right\}$$

Med nollrumsmatrisen $\mathbf{Z} = [-1 \ 1 \ 1]^\top$ får vi

$$\mathbf{Z}^\top \mathbf{H} \mathbf{Z} = 3 \quad (\text{Positivt definit, dvs det existerar en unik optimallösning})$$

$$\mathbf{Z}^\top \mathbf{H} \mathbf{Z} \hat{\mathbf{v}} = -\mathbf{Z}^\top (\mathbf{H} \bar{\mathbf{x}} + \mathbf{c}) = 0 \Rightarrow \hat{\mathbf{v}} = 0$$

och därmed får vi att $\hat{\mathbf{x}} = \bar{\mathbf{x}} + \mathbf{Z} \hat{\mathbf{v}} = [1 \ 2 \ 0]^\top$ är en unik optimallösning.

3. (a) Från första ekvationen får vi $x_5 = x_1 + 2x_2 + x_3 + 2x_4 - 7$. Om vi sätter in detta i målfunktionen samt de två sista bivillkoren så får vi

$$f(\mathbf{x}) = 4x_1 + 7x_2 + x_3 + 5x_4 - 2(x_1 + 2x_2 + x_3 + 2x_4 - 7) = 2x_1 + 3x_2 - x_3 + x_4 + 14$$

$$g_1(\mathbf{x}) = 2x_1 + 3x_2 + x_3 + x_4 - (x_1 + 2x_2 + x_3 + 2x_4 - 7) - 6 = x_1 + x_2 - x_4 + 1$$

$$g_2(\mathbf{x}) = x_1 + x_2 + 2x_3 + x_4 - (x_1 + 2x_2 + x_3 + 2x_4 - 7) - 4 = -x_2 + x_3 - x_4 + 3$$

Det reducerade LP problemet blir på standard form

$$\begin{aligned} \text{minimera} \quad & 2x_1 + 3x_2 - x_3 + x_4 + 14 \\ \text{då} \quad & -x_1 - x_2 + x_4 = 1 \\ & x_2 - x_3 + x_4 = 3 \\ & x_1 \geq 0, \ x_2 \geq 0, \ x_3 \geq 0, \ x_4 \geq 0 \end{aligned}$$

- (b) Enligt förslag skall vi starta med $\beta = (1, 4)$. Vi har då

$$\begin{aligned} \beta &= (1, 4) & \delta &= (2, 3) \\ \mathbf{A}_\beta &= \begin{bmatrix} -1 & 1 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} & \mathbf{A}_\delta &= \begin{bmatrix} -1 & 0 \\ 1 & -1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{b} = \begin{bmatrix} 1 \\ 3 \end{bmatrix} \\ \mathbf{c}_\beta^\top &= [2 \ 1] & \mathbf{c}_\delta^\top &= [3 \ -1] \end{aligned}$$

Vi beräknar motsvarande baslösning, simplexmultiplikatorer samt reducerade kostnader

$$\begin{aligned} \bar{\mathbf{b}} &= \mathbf{x}_\beta = \mathbf{A}_\beta^{-1} \mathbf{b} = \begin{bmatrix} 2 \\ 3 \end{bmatrix} \\ \mathbf{y} &= (\mathbf{A}_\beta^\top)^{-1} \mathbf{c}_\beta = \begin{bmatrix} -2 \\ 3 \end{bmatrix} \\ \mathbf{r}_\delta &= \mathbf{c}_\delta - \mathbf{A}_\delta^\top \mathbf{y} = \begin{bmatrix} -2 \\ 2 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

Eftersom $r_2 < 0$ så skall x_2 in i basen. Utför kvotttest för att avgöra vilken variabel som skall ut ur basen

$$\bar{\mathbf{a}}_2 = \mathbf{A}_\beta^{-1} \mathbf{a}_2 = \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \end{bmatrix}$$

$$t^{\max} = \min_i \left\{ \frac{\bar{\mathbf{b}}_i}{\bar{\mathbf{a}}_{i2}} \mid \bar{\mathbf{a}}_{i2} > 0 \right\} = \min_i \left\{ \frac{2}{2}, \frac{3}{2} \right\} = 1$$

Det följer att x_1 skall ut ur basen. För nästa simplexiteration har vi därmed

$$\begin{array}{ll} \beta = (2, 4) & \delta = (1, 3) \\ \mathbf{A}_\beta = \begin{bmatrix} -1 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} & \mathbf{A}_\delta = \begin{bmatrix} -1 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{b} = \begin{bmatrix} 1 \\ 3 \end{bmatrix} \\ \mathbf{c}_\beta^\top = [3 \ 1] & \mathbf{c}_\delta^\top = [2 \ -1] \end{array}$$

Vi beräknar motsvarande baslösning, simplex multiplikatorer samt reducerade kostnader

$$\begin{aligned} \bar{\mathbf{b}} &= \mathbf{x}_\beta = \mathbf{A}_\beta^{-1}\mathbf{b} = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \end{bmatrix} \\ \mathbf{y} &= (\mathbf{A}_\beta^\top)^{-1}\mathbf{c}_\beta = \begin{bmatrix} -1 \\ 2 \end{bmatrix} \\ \mathbf{r}_\delta &= \mathbf{c}_\delta - \mathbf{A}_\delta^\top \mathbf{y} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

Eftersom $r_\delta \geq 0$ så har vi hittat en optimal baslösning, $\hat{\mathbf{x}} = [0 \ 1 \ 0 \ 2]^\top$.

(c) Den optimala lösningen till det ursprungliga problemet blir därmed

$$\begin{aligned} \hat{x}_1 &= 0 \\ \hat{x}_2 &= 1 \\ \hat{x}_3 &= 0 \\ \hat{x}_4 &= 2 \\ \hat{x}_5 &= \hat{x}_1 + 2\hat{x}_2 + \hat{x}_3 + 2\hat{x}_4 - 7 = -1 \end{aligned}$$

4. (a) Optimeringsproblem kan skrivas

$$\begin{array}{ll} \text{minimera} & f(\mathbf{x}) \\ \text{då} & g_1(\mathbf{x}) \leq 0 \\ & g_2(\mathbf{x}) \leq 0 \\ & g_3(\mathbf{x}) \leq 0 \end{array}$$

där

$$\begin{aligned} f(\mathbf{x}) &= (x_1 + 1)^2 + (x_2 + 2)^2 \\ g_1(\mathbf{x}) &= x_1 - 2x_2 - 2 \\ g_2(\mathbf{x}) &= 4 - x_1^2 - x_2^2 \\ g_3(\mathbf{x}) &= -x_1 \end{aligned}$$

Gradienterna är

$$\begin{aligned} \nabla f(\mathbf{x}) &= [2(x_1 + 2) \ 2(x_2 + 2)] \\ \nabla g_1(\mathbf{x}) &= [1 \ -2] \\ \nabla g_2(\mathbf{x}) &= [-2x_1 \ -2x_2] \\ \nabla g_3(\mathbf{x}) &= [-1 \ 0] \end{aligned}$$

Vi provar punkten $\bar{x} = [0 \ 2]^\top$. Vi får

$$\begin{aligned}\nabla f(\bar{x}) &= [4 \ 8] \\ \nabla g_1(\bar{x}) &= [1 \ -2] \\ \nabla g_2(\bar{x}) &= [0 \ -4] \\ \nabla g_3(\bar{x}) &= [-1 \ 0]\end{aligned}$$

KKT villkoren är

$$\begin{array}{lll}\text{KKT1} & [4 \ 8] + [1 \ -2] y_1 + [0 \ -4] y_2 + [-1 \ 0] y_3 = [0 \ 0] \\ & g_1((0, 2)) = -6 < 0 \quad \text{ok} \\ \text{KKT2} & g_2((0, 2)) = 0 = 0 \quad \text{ok} \\ & g_3((0, 2)) = 0 = 0 \quad \text{ok} \\ & y_1 \geq 0 \\ \text{KKT3} & y_2 \geq 0 \\ & y_3 \geq 0 \\ & y_1 \cdot (-6) = 0 \\ \text{KKT4} & y_2 \cdot 0 = 0 \\ & y_3 \cdot 0 = 0\end{array}$$

Från KKT4 får vi att $y_1 = 0$. Vi ser då att KKT1 och KKT3 är uppfyllda om $y_1 = 0$, $y_2 = 2$ och $y_3 = 4$. $\bar{x} = [0 \ 2]^\top$ är således en KKT-punkt.

Vi provar nu punkten $\hat{x} = [2 \ 0]^\top$. Vi får

$$\begin{aligned}\nabla f(\hat{x}) &= [8 \ 4] \\ \nabla g_1(\hat{x}) &= [1 \ -2] \\ \nabla g_2(\hat{x}) &= [-4 \ 0] \\ \nabla g_3(\hat{x}) &= [-1 \ 0]\end{aligned}$$

KKT villkoren är

$$\begin{array}{lll}\text{KKT1} & [8 \ 4] + [1 \ -2] y_1 + [-4 \ 0] y_2 + [-1 \ 0] y_3 = [0 \ 0] \\ & g_1((2, 0)) = 0 = 0 \quad \text{ok} \\ \text{KKT2} & g_2((2, 0)) = 0 = 0 \quad \text{ok} \\ & g_3((2, 0)) = -2 < 0 \quad \text{ok} \\ & y_1 \geq 0 \\ \text{KKT3} & y_2 \geq 0 \\ & y_3 \geq 0 \\ & y_1 \cdot 0 = 0 \\ \text{KKT4} & y_2 \cdot 0 = 0 \\ & y_3 \cdot (-4) = 0\end{array}$$

Från KKT4 får vi att $y_3 = 0$. Vi ser då att KKT1 och KKT3 är uppfyllda om $y_1 = 2$, $y_2 = 2.5$ och $y_3 = 0$. $\hat{x} = [2 \ 0]^\top$ är således en KKT-punkt.

- (b) I en KKT-punkt kan målfunktionens gradient skrivas som en negativ linjärkombination (negativa koefficienter) av de bindande (aktiva) bivillkorens graderter. I Figur 1

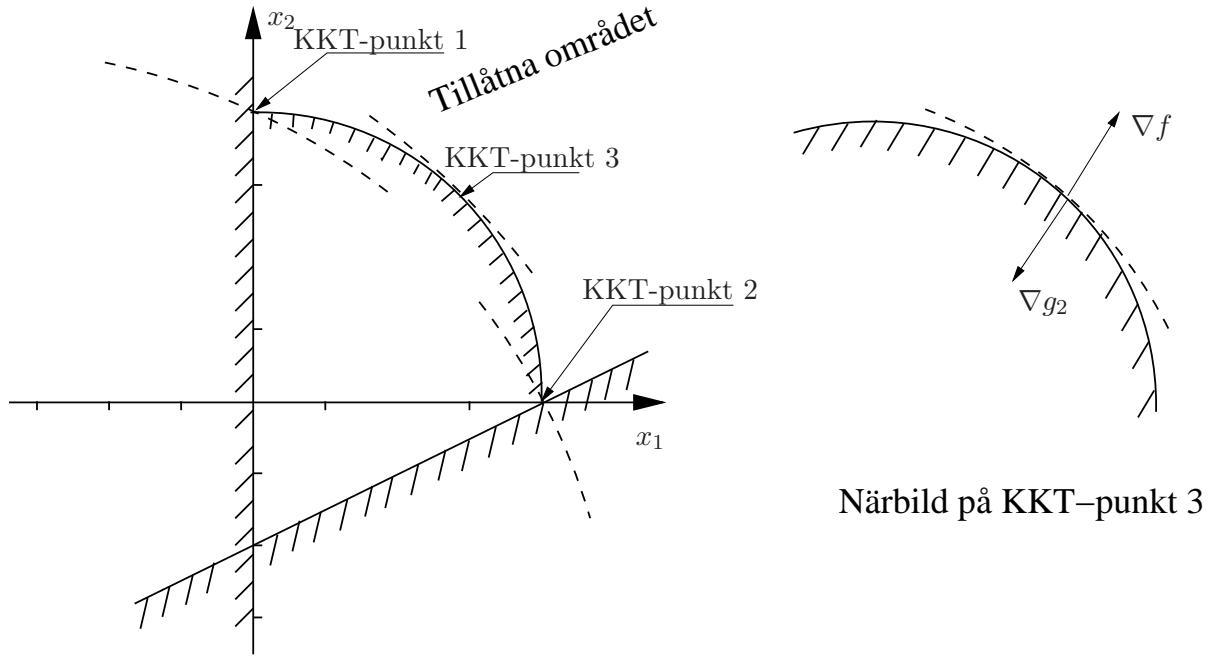

Figure 1: Den vänstra figuren illustrerar de tre bivillkoren samt tre isokostlinjer för målfunktionen som passerar genom de tre KKT-punkterna. I den högra figuren visas en närbild på den tredje KKT-punkten.

ser vi att det finns tre KKT-punkter. KKT-punkt 1 och KKT-punkt 2 är de två punkterna som studerades i problem a. I KKT-punkt 3, $\check{x} = (\sqrt{2}, \sqrt{2})$, är endast det andra bivillkoret bindande.

5. (a) Bivillkoret kan skrivas om enligt

$$\begin{aligned}
 & \frac{g_{k,k}x_k}{1 + \sum_{l=1, l \neq k}^n g_{k,l}x_l} \geq \gamma_k, \quad k = 1, \dots, n \\
 \Leftrightarrow & g_{k,k}x_k - \gamma_k \sum_{l=1, l \neq k}^n g_{k,l}x_l \geq \gamma_k, \quad k = 1, \dots, n \\
 \Leftrightarrow & \frac{g_{k,k}}{\gamma_k}x_k - \sum_{l=1, l \neq k}^n g_{k,l}x_l \geq 1, \quad k = 1, \dots, n \\
 \Leftrightarrow & \mathbf{Gx} \geq \mathbf{1}
 \end{aligned}$$

Nedläcksproblemet är således ekvivalent med LP-problemet

$$\begin{array}{ll}
 \text{minimera} & \mathbf{1}^\top \mathbf{x} \\
 \text{då} & \mathbf{Gx} \geq \mathbf{1} \\
 & \mathbf{x} \geq \mathbf{0}
 \end{array} \tag{0.1}$$

(b) En liknande omskrivning som i problem (a) ger upplänkproblemet kan skrivas

$$\begin{array}{ll} \text{maximera} & \mathbf{1}^T \mathbf{y} \\ \text{då} & \mathbf{G}^T \mathbf{y} \leq \mathbf{1} \\ & \mathbf{y} \geq \mathbf{0} \end{array} \quad (0.2)$$

Optimeringsproblemen (0.1) och (0.2) är ett primal-dualt par. Då det antagits att en optimal lösning finns så gäller att $\mathbf{1}^T \hat{\mathbf{x}} = \mathbf{1}^T \hat{\mathbf{y}}$.